

kelse med op imod 10 nye vicesstatsadvokater, som kan medvirke til at få disse sager igennem helst hurtigst muligt.

Så vil jeg heller ikke undlade at sige, at Enhedslistens forslag jo også kan læses som udtryk for en generel mistillid til myndighederne, og denne mistillid deler Socialdemokratiet ikke. Som skatteministeren refererer til, har den nylig afsagte dom i Østre Landsret i Satair-sagen jo tydeligt sagt, at det ikke er godtgjort, at myndighederne, hverken Told og Skat eller andre myndigheder, har optrådt uagtsomt.

Men selvfølgelig er vi da klar over og beredt til, hvis der måtte vise sig konkrete eksempler på myndighedssvigt i kommende sager, at de selvfølgelig må vurderes efter sædvanlig praksis. Myndighederne lærer selvfølgelig også af sager af denne art, herunder også, som skatteministeren nævnte, at samarbejde og måske samarbejde bedre fremover.

Enhedslisten ønsker også det politiske ansvar klarlagt. Her skal man huske på, at der i de senere år er grebet ind med lovgivning, dels hele skatteomlægningen i 1993 vedrørende aktieavance og afskrivning m.v., dels selskabstømmerlovgivningen i 1994 og dels de løbende ændringer, der hele tiden foretages med henblik på at lukke eventuelle huller i lovgivningen.

Langt mere vigtigt end at undersøge myndigheder må det være, at vi kan håbe på, at advokater, revisorer og bankledelser, der direkte og indirekte har været indblandet i disse sager, også i deres kollegiale cirkler tager en ganske alvorlig selvransagelse. Og mon ikke de kommende domme i de såkaldte selskabstømmer-sager vil bevirke en række yderligere søgsmål om rådgiveransvar m.v.? For i disse kredse – advokater, revisorer og bankledelser – kan alle ikke have været i god tro.

Som sagt kan Socialdemokratiet ikke medvirke til Enhedslistens beslutningsforslag, og Det Radikale Venstre ved fru Elisabeth Arnold, der har været nødt til at gå til et andet møde, har bedt mig meddele, at de ej heller kan medvirke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Igen hører vi en gang formalia som begrundelse for at afvise.

Derfor må jeg spørge: Mener hr. Kaalund, at der er noget, der skal undersøges her? Er det kun advokater, revisorer og banker, alle dem, der lod sig friste, der skal gøre selvransagelse?

Eller er der også nogle her, der bør selvransage sig lidt? Jeg spørger bare.

Jeg spørger, når vi nu f.eks. ved, at i marts 1992 skriver vicesoldinspektør Niels J. Vange i Køge til Told og Skat: Der foregår så godt som åbenlys og landsomfattende svindel omkring et selskab uden aktivitet, men med skattegæld. Et initiativ forekommer meget stærkt påkrævet.

Og der sker ingenting.

Jeg spørger, når, som jeg sagde før, Ligningsrådets formand siger, at det offentlige har været med til at skabe den moral, som gjorde, at folk troede, at det var i orden. De havde jo vænnet sig til, at de i årevis kunne spekulere i at købe underskudsselskaber, og hopsa kunne man så også lige pludselig købe et overskudsselskab og spekulere i det. Det foregik i årevis, og alle troede, det var helt i orden og moralsk forsvarligt, det havde det øverste Danmarks blå stempel. De gjorde i hvert fald ikke noget for at stoppe det.

Er det kun skiderikkerne, for nu at bruge det ord igen – det er et citat af forhenværende skatteminister Stavad – er det kun dem, der er det, eller er der også en grund til en vis form for selvransagelse herinde? Jeg synes egentlig talt, det er mærkeligt, at man kun vil skælde ud på andre.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at Socialdemokratiet er villig til at se på undersøgelser, såfremt det konkret viser sig i kommende sager, at der er begået myndighedsfejl. Men vi vil ikke over en bank medvirke til at undersøge samtlige myndigheder. Vi mener, det er tidsspilde, og yderligere kan vi jo se på forløbet af disse sager, at der er tale om meget komplicerede sager, der er tale om forskellige fremgangsmåder fra disse selskabstømmeres side og på forskellige tidspunkter i et forløb, og endelig ved vi, at hvis myndighederne forvirrer sig og haster alt for meget igennem, så vil bl.a. hr. Frank Aaen være en af de første til at komme og påpege procedurefejl, og man vil miste muligheder for at komme igennem med nogle domsafgørelser i retterne på grund af procedurefejl.

Derfor er myndighederne nødt til at gå disse meget komplicerede sager igennem. Mange myndigheder er impliceret i det, og vi er kun interesseret i, at disse sager hurtigst muligt bliver afgjort. Det ses også deraf, at vi har givet bevilling til yderligere 10 vicesstatsadvokater. Vi er kun interesseret i at få afklaret disse sager og hurtigst muligt, men også grundigt.